

Svovfor lide i stilhed?

Om De er gammel, ung eller i Deres bedste Aar.

Jeg kan helbrede Dem.

Min specialitet for over 30 Aar har været at behandle private, nervøse og kroniske sygdomme. Jeg har uagtet brugt alle de medicinske midler som nu kendes, og heller ikke panorer jeg mig uheldigt til dem. En patient som underligger sig min behandling garanterer jeg en fuldstændig og ubestridt helbredelse og mit honorar er lavt.

Ung Mand. Som lider af de skuffende følger af ungdomslyst, kan jeg hjælpe og helbrede. **Blodforurening,** anæmi, uret, og blære sygdomme, neuralgie, nervelidelse, mave- og lever sygdomme, demoragier, halsbetændelse og alle blodsygdomme kureres hurtigt og ubestridt.

Oldere. Jeg lader aldrig læger af vildt blod af en anden. Til alle mine patienter skriver jeg selv, personlig, og paa deres eget Inddrag og angiver altid til en anden læge, hvad de medbringer. I min behandling er alle de nødvendige medicinske indgreb og tillige jeg selv, personlig, og mine recepter blir udarbejdet paa den rette maade. Mediciner testes over hele verden.

Dr. Robt. Westfelt,
Den sidste og eneste sande
vilde specialitet i Amerika.

Læs min sidste udgivelse bog! Sendes frit pr. post. Over indkomne foretagne for mænd. Denne bog indholder mange illustrationer og er rig paa værdifulde raad for gamle og unge, som lider af forskellige former for blodforurening, nervøse og kroniske sygdomme, blærebetændelse, uret og blære sygdomme. Den behandler alle de forskellige former for blodforurening og alle de forskellige former for nervøse og kroniske sygdomme. Den er en værdifuld læse for alle, som er interesserede i deres helbred.

Dr. Robt. Westfelt & Co.,
Suite 606 — 40 Dearborn St., Chicago, Ill.

Ved Arnen

Sakkæus.

Af Prof. J. A. Hejberg
i „Dagbladet“.

Sakkæus er et fremmed Ord, og kendte vi ikke fra vor Barndom lidt mere om dette Navn, vilde Overstriften være ganske dunkel. Det er den nu alligevel for mange; lad os derfor oversætte den i det eget Sprog; det betyder: „Herren gør ren“. Fortællingen drejer sig om, hvordan Jesus gjorde en Synder ren, et uroligt og bethmet Hjerter glad, et fortabt Menneske til et frelst Guds Barn. Og hvis nogen stude være i Tvivl om, hvad Hensigten med denne Fortælling og med de mange andre, som er optegnede om Jesus Kristus i vor Bibel, stude være, saa viser Evangelisten Johannes os godt paa Vej, naar han skriver (Joh. 20, 31): „Dette er skrevet, at I skal tro, at Jesus er den Kristus, den Guds Søn, og at I, som tror, skal have Livet i hans Navn.“ Og derfor er Spørgsmaalet til os: Har du Lykt til at ligne Sakkæus? Til at blive lige saa lille som han og lige saa ren som han; thi det er det, som Jesus vil os.

„Og Jesus kom ind i Jeriko og drog derigennem.“ Væen Jeriko var en vigtig Plac med smaa Haver, med stærkt duftende Balsomtræer og de dejligste Kofler. Derfor var den Navnet: „Palmebyen“. Og over den hvide og gammelt Sjæminde i Guds Folks Historie. Der vandt Israel sin første store Sejr over Hedningerne, da de med Herrens Præster foran drog om Staden høje Mure og blæste i Basunerne, og Murene faldt, og Herren gav Staden, og hvad der var i den, i sit Folks Hænder, medens kun Støgen Rahabs Hus blev frelst, fordi hun modtog Herrens Sendebud, skjulte dem i sit Hus og friede dem fra Hindens Sværd. Siden var Jeriko bleven en Præstebog. Paa Herrens Tid boede der 12,000 Præster, og de drog i Stifter paa 500 ad Gangen op til Jerusaleem for at gøre Templet rensede. Men der blev Røre imellem Jerikos mange Præster, da Jesus kom, staa der intet om; de had ham ikke komme ind i deres Synagoge eller førte ham op til Jerusaleem, for at han kunde staa som den sande Profet og Guds Præst blandt dem i Herrens Højhed. Jesus kom, som han gjorde saa tit, til sine egne, og hans egne ankomme ham ikke. Lyset kinned i Mørket, og Mørket bedrøbet det lille (Joh. 1, 5, 11). Men en Folkestare skimlede om ham for det Ordets Skyld, der løb stærkere og myndigere og varmere fra hans Læber end fra de skriftfloges, og for de Tegns Skyld, der ledføgede Ordet,

og som dante kædelige Forhaabninger i Folkets Hjerter.

„Men i Jeriko, se, der var en Mand, som hed Sakkæus, han var Tolddernes øverste, og han var rig.“ For Herrens Folk var han en fremmed; de regnede ham sikkert lidt not, og for dem forstodt han i Mængden af de forhabte fremmede. Men blandt sine egne var han naaet højt, saa højt, at han vel maatte kunne være sig selv nok. Men der var det hos Sakkæus, som ikke kunde staa sig til No med det høje Trin, han havde naaet, og som ikke kunde betales med Penge. Det var hans Fortid, den, der laa bagved, som altid var i Hælene paa ham og tog Modet og Kræften og Glæden fra ham. Naar han gik midt i Traaligheden i Tolddobden, midt under en god Fortælling, hvor han tjente godt, og medens han sad i sit Hus og blandt sine Venner, saa kom der denne navnløse Uro og Angst, et stort tomt Rum i hans Liv, en Frygt for de kommende Dage, en Hølelse af Ansvar, Frygten for et Regnskab der var i Uorden, af en Stærkning for Dømmen og en stor Opgørelse for al Verdens Dømme. Og nu lod det gennem Jeriko: Jesus af Nazareth kommer forbi. Og det lod som et Bafsnud, der røstede alle gamle Forordomme, alle de Hensyn og Omstændigheder, som Folk holdt saa stærkt paa i de Dage. Thi man holdt paa sin Værdighed iblandt Mennesker; og en fornem og rig Mand blandede sig ellers ikke i Mængden og løb ikke paa sin Fod, men lod sig bære af sine Tjenere eller lere i sine Vogne.

Men naar Jordan gænger under Folkets Fødder, naar det kulbrer i Jordens Skød, Jordan revider, og Hufene raver paa deres Grundvolde, saa glemmer Folk i en Fart deres Fornemhed og deres Rigdom, saa faar selv de mest forvante, de dobneste og mageligste, de mest hoffærdige, som til daglig ikke kan taale Smaa-folk paa 3 Alens Afstand, saa voldsomt travlt, saa løber de uden videre Omstændigheder, fordi de løber for Livet, saa bliver de plufselig saar nedsomme, og alle bliver lige: rige og fattige søger sammen, de sparsomme Brød smager lige godt, og de Hjalter, der blot kan dække imod Kulde og Regn, er lige forkomne. Saadan gik det Sakkæus den Dag. Det gjaldt Livet for ham at saa Jesus at se. Og da Folket spærrede ham Vejen, og han var siden af Vækt, løb han forud og steg op i et Mørketræ, at han kunde se Jesus; thi han stude frem ad den Vej; der var kun den ene, som Herren maatte komme ad. Og der mødtes saa de to, den lille Sakkæus og den store Jesus. De maatte mødes; thi Jesus er kommen at søge og frelse det fortabte. Og naar fortælle Mennesker søger efter Frelsen og vander ud ad Vejen, hvor Frelseren har lovet at komme ad, saa mødes de to:

Synderen, ja, den største af alle Syndere, og Frelseren Jesus Kristus, som tan magte, hvad der er umuligt for alle andre, han, der har Magt til at forlade Synder og sige: Vær frimodig, dine Synder er dig forladne, og han, som siger: Staa op og vandre som et glad og helligt Guds Barn! Sakkæus maatte ned paa Jesu Ord, og han gjorde det hastig. Og da han stod paa Jorden ved Jesu Side, hød han ham velkommen i sit Hus. Fra den Stund blev der en ny Fortællingsorden og en ny Husorden i Overtoldderen Sakkæus' Hus. Han tog Kampen op imod Synden i Jesu Navn, og han blev en dybt og kærlig Mand. Og da Folket forundrede sig og forargedes herover, tog Jesus ham i Forsvar og sagde: Nu er han bleven, hvad hans Navn lyder paa, et frelst, et rensede Guds Barn, en Abrahams Søn. Menneskens Søn har søgt og frelst det fortabte.

Dette er skrevet, at vi skal tro, at Jesus er den Kristus, den Guds Søn, og at vi, som tror, skal have Livet i hans Navn. Sakkæus - Navnet er skrevet over os i Buggen i den hellige Daab. Herren rensede os i Vandbaadet ved Ordet og gav os Bolig i Palmestadens Skjoger, i sit Præstefolk, sin hellige Menighed paa Jorden, og denne Verdens Rige og deres Herlighed har daaet mangt et dødt Menneske og forfat dem i den aandelige Vækt. Og trods hvad de ellers kan have bredet det til i Haandværk, Handel og Videnskab, selv om et Menneske har studeret Teologi og praktiseret i Præstegeneringen som de 12,000 i Jeriko, saa er de dog blivne saa forfærdede i Troens Vækt, at de midt i Kristendommen ikke kan se Jesus Kristus. Og bliver Jesus, Frelseren, borie, han, der er Guds Herlighedens Glans og hans Væsens udtrakte Vælede, saa bliver der øde, tomt og fredsløst i et Menneskes Hjerter, og det kan ikke arbejdes bort eller gøres bort, og Huldheden og Tomheden kan ikke dækkes af den højest Røng og Værdighed; Frelsen kan ikke købes for Penge. Men Jesus kommer endnu ind i Jeriko og gaar derigennem. Trods al Præsterens Daarlighed og Sløvhed og Vantrø og onde Strid, som spærter mange Veje til Jesus, gaar han selv dog i sit Ord og sine Sakramenter med det vaagende og sørgende Hje og leder efter Sakkæus - Sjæle, som vil se Jesus, som vil ud af den store Mæske, der intet vil for Alvor. Han spejler efter dem, der er løbne forud i deres Hjerter Uro og Angst og trækker op paa de aandeliggjeldstærke for at faa et Glimt af se af ham, hvis Navn er Jesus, som kan lede Floden ind i mine Aarer, Floden, der kan klippe vælte, Floden, der kan Jøbjerg smelte, som kan tvækte Hjerter rent. Saa nævner han ham ved Navn og siger: Stig ned! det her mig i Dag at tage ind i dit Hus, og saa ster det:

Han, som Naaden os forkynder, han en Frelser, jeg en Synder, han med Amen, jeg med Amen, han med Naaden, jeg med Sammen, o, hvor vi to passe sammen, han, Guds salvede, Guds Søn.

Det er endnu bestandig et Stue-pil for Verden, det Syn af en vedbrøbet, lille fattig Synder og af den store, hellige Jesus, der gaar ind og gør en Synder til et helligt og glad Guds Barn af Naade. Det forarger og vækter til Mødsigelse. Den fælste Størhed oprører sig imod den ægte Størhed, der kan blive saa lille, at den helt maa bære os med al vor Syn og Udsæthed. Men alle Munde skal tilstoppes, naar Herren saar tallit sit oprejsende Ord til en Synder, og han bliver fylbt med Glæden, og Frelsens Kræfter bliver virksomme derved, at det gamle gaar forbi, og alt bliver nyt. Den fælste Værdighed nedbrændes, og et lille hdmagt og glad Guds Barn vokser frem, trofast i Kampen mod det onde og i det hellige Arbejde, virksom i Kærlighed.

Og saa vil Jesus selv føre Forsvaret for, hvad der er stet, imod den hele Verdens Anklage for Hoovmod, Hyleri og Sværmeri; saa vækter han sit klippede Lam imod den onde Verden og fører Guds barnet til Naadens her paa Jorden og til at lede i Hærligheds hjemme i Faderhøvet i Himlene. Gud velsigne os, saa vi maa ligne Sakkæus og lade os rensede af Herren!

Arbejdet adler Manden.

Af Niels Riertegaard i „Dn. Ftt.“

1.

Den Tante, der er udbrødt i dette velbekendte Ordspog, er meget gammel. Om den græske Vismand og Røvgiver Solon, der levede flere Hundrede Aar før Kristi Fødsel, fortælles der i Verdenshistorien, hvorledes han paabød, at alle Forældre stulde lade deres Børn lære at arbejde; dette gjaldt de rigeste saa vel som de fattigste. Ingen havde Lov til at staa sig til No med den Tante, at de kunde øvede deres Efterkommere Gode og Guld i Mængde.

Nej, de unge stude selv lære at tage fat, lære at bruge Tiden og Kræfterne paa den bedste mulige Maade. Derved vilde Demokraten Solon bl. a. opnaa to Djemed: for det første var det ubetinget gavnligt daa for Personerne selv og for Samfundet i sin Helhed, naar hver enkelt for sig fik lært at gøre sin Pligt gennem et arbejdsomt Liv, og for det andet vilde den dumme Standsforstel faa et farligt Grundstød, naar alle lærte at agte hinanden — ikke efter Rigdom og „Fornemhed“, men efter Dygtighed og Hæderlighed.

Den Tante, som Solon her slog til Lyd for saa langt tilbage i den fjerne Oldtid, fortjener at fastholdes den Dag i Dag. Alle retsindige Forældre ønsker selvfølgelig at sitte Børnens Fremtid saa godt som muligt, og et af de foldeste Midler i saa Henseende er at lære dem at arbejde.

Det kan jo være godt nok at arve Penge og Gode, for saa vidt som man har Forsand paa at bruge Arven paa den rette Maade; men bedre er saa langtfra altid Tilfælde, at man tværtimod ikke sjælden bliver Vidne til, daa hvorledes Manden øder Arven, og Arven øder Manden. Derimod vil man næppe kunne fremvise Eksempler paa at Arbejdsomhed har været til Skade for nogen.

De Forældre, der lærer deres Børn at arbejde — de giver dem i Sandhed en god Arv, og samtidig lærer de dem at staa paa egne Ben, hvilket absolut er et Gode.

Jeg talte en Gang med en gammel Mand, der med Tak og Glæde fremhævede, hvorledes hans Fader i sin Tid med megen Energi havde ført ham ind paa Arbejdsomhedens Vej; fra først af var han vel ikke særlig hentykt derved; men efterhaanden kom han mere og mere til at stonne paa, hvad han som ung Mand havde lært i den Retning; det blev ham en uoverdelig Glæde under trænge og vanskelige Forhold og hjalp ham omstrib, næst Guds Velsignelse, til at kunne gaa en, i økonomisk Henseende, forjagt Alverden i Møde.

Forældre har ingen Forpligtelse til at efterlade Børnene rimeligt Arvegode; men de har en uafviselig Forpligtelse til at opdrage Børnene vel, og til god Opdragelse hører det, at de faar lært at bruge deres Tid til noget, som er nyttigt og godt.

Her gælder det dog, at „det skal tidlig kræges, som god Krog skal blive“; naar Børnene melber sig paa deres barnlige Vis med Trang og Ulyst til at hjælpe de voksne, da maa de ikke fures til Side med det affejende: „Na, gaa din Vej!“

Det kan gerne være, at deres Hjalpsnære hemmer end fremmer Virksomheden; men det har de færreste Maade, og saa maa vi voksne kunne forstaa, at Børnene trænger til Hjalpsvejledning og Opmuntring, i Stedet for at blive smidt til Side med den Erklæring, at de er i Vejen for os, og at de hellere skal blive ved deres Legetøj end komme og forstyrre os.

At faa Birkelysten fremhjulpen fra Barndommen af er ubestrideligt noget godt; jo lettere har man ved at tage fat i den voksne Alver, og hvad man nemmer som ung, det glemmer man sjælden som ældre.

Søster, læs mit frie Tilbud til dig og alle!

Jeg sender frit pr. Post, aldeles uden nogen Bø-kostning til alle Kvinder i Verden min selvbeholdning i Hjemmet for Sygdomme, specielt for vort Køn, *tillyst med en Bog med fuldstændige Oplysninger om mit eget Tilfælde.* I kan kurere eller selv i Hjemmet uden Lægehjælp. Det koster eller intet at forsøge det, og hvis I da beslutter eller til at forsøge, saa vil det kun koste eller omtrent tolv Cents om Ugen. Det vil ikke hindre eller i eders Arbejde. Jeg har det ikke til Salg, men bortgiver denne Præparation frit for 10 Dages Behandling. Det helbreder alle, gamle og unge, og hvis De har en Fornemmelse af Nødværkelighed, af en overhængende Fare, Smerte i Ryggen eller Maven, en krybende Følelse langs Rygraden, Trang til at græde ofte, Blussen, Træthed, eller om De har Leucorrhæa Livmoderen, formet eller forlidd eller smertefuld maanedelig Renselse, Tumore eller Væk i Maven, da tilskriv MRS. M. SUMMERS, Notre Dame, Ind., for et Hjemmekur. Tvivler foruden mig selv er blivne helbrejede derved.

Til Videre, som har Døtre, vil jeg meddele en simpel Kur, som helbreder Hvide Flod og smertefuld eller uregelmæssig maanedlig Renselse hos unge Piger. Det vil spare eder for Uro og smerte og spare eders Døtre Væmgheden af at fortælle sit Tilfælde for andre. Helbred og et smukt Udseende er Resultatet af at bruge Midlet.

Hvor I end lever, kan jeg henvisse eder til velbekendte Kvinder i eders egen Stat eller County, som kjender dette Lægemiddel, og som med Glæde vil fortælle andre Lædende, at dette Hjemmemiddel virkelig kurerer alle sygelige Tilstande i vor omfænglige kvindelige Organisme og at det gjør Kvindernes raske. Det sælges i blankt Omslag. Meddel det til Deres Veninder og skriv til os i dette Sprog.

MRS. M. SUMMERS, BOX D., NOTRE DAME, INDIANA.

Kirkelig Forsængelighed.

I Berlin er den store lutherste Domkirke indviet i disse Dage. Ugeforn St. Peterskirken i Rom er Katolicismens Monument, St. Paul i London den engelske Kirkes, taentes Berlinerdomen at stulle være Monumentet for den lutherste Betendelse. Den tyske Keiser har derfor sørget for, at en Mængde Millioner Mark er anvendt her til Guds og Protestantismens Ære. Kirkebygningen i Berlin har maattet staa stille i lange Aar af denne Grund. Hvad der er bevilget til Kirker, er medgaaet til Domen. De forekommer Berlinerdomen tillige at være et Monument for, hvor galt Folk stundom kan se, selv naar de handler i den bedste Hensigt. Der er ingen Tvivl om, at Gud var blebet æret mere ved en Række smaa og tarvelige Kirker omkring i det Menneskehav, som den tyske Rigshovedstad er. Denne By er den protestantiske Kirkes Stamme; intet Steds i Kristendommen er Menighederne saa store, Kirkerne saa faa, og Præstefrakterne forholdsviis saa smaa som der. Intet Steds i den protestantiske Kirke vides Gubløsheden heller at være saa stor som der. Hvad der trænges til for de forsmættede Tusinder er ikke bøde Prægtbygninger, der er meningsløst kostbare at holde gaaende, men Bygninger af levende Stene, hvor Mønstrene kan gaa ind og gaa ud og finde Føde. Men Bygninger af levende Stene forudsætter Fortyhndelse og Menighedsliv, og det forudsætter i store Bjer smaa og talrige Kirker. — Det var de samme Tanker, der ledføjede kristne Folk i Kristiania, da Tretoldighedskirken blev indviet. I de smaa Forhold dengang blev den kostbare Kirke benævnt „Monumentet for den kommunale Forsængelighed paa Hammersborg“. — Den katolske Kirke behøver store, kostbare Kirker, vi behøver smaa og billige Kirker, hvor der arbejdes og beder.

Under Graner og Palmet

er en Søsterbog til „Klottedslang“, „Livet i Lys“, „Ved Guds Trone“ og flere af den bekendte Forfatter Ernst Giers og stifter en af de bedste. Da jeg læste den første Fortælling: „I Granstoven“, syntes jeg, den var god; den næste „Gran Paaste“ bedre; den tredje og fjerde de bedste, og saaledes Vogen ud. Jeg vil hermed bede mine Landsmænd om at give den Bog den Plads, som Fortælleren beder om, den maa faa: „Konfirmandens Børb, paa Jule- og Fødselsdagsbordet“, at den kan faa Lov til at vise sine Læsere Vej opad til det himmelske Hjem.

„Under Graner og Palmet“ koster 60 Cents, fint indbundet, og De kan faa den i Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr. Send for den. Theo. P. Beck.

Til et Hjerter, som længes.

Saa langt som Jordens Areds mon gaa, og Mennesker er at finde, saa langt vil Herrens Naade naa, dit Hjerter kan gerne vil vinde. Kan jer hver Længsel i Sjælens Grund, som efter det evige higer, han herer det Sul, som i Natens Stund fra Hjerter til Himmelen figer. Han tænker sit Lys paa Vandrerens Vej, hans Stjerne i Ratten oprinder, den straalere og vinker og hånber ej, før Hjerter sin Frelsermand finder. Ja taarned' sig Synder sig Bjerget mod Sky, og fortne' alt for dit Dje, og hoilte Verden tung som Bly — han frelser fra Syn og Møje. (Indsendt af L. L.)

Gode Smaa-bøger.

Tiggerdrengen. En god Fortælling. 119 Sider i tulstet Omslag. Pris 20 Cents. Straa og Guld. Denne i sin Tid meget udbredte og læste Fortælling af Gerhardt paa 50 Sider i smukt Omslag faaes for 15 Cents. Tro indtil Døden. Nogle Blade af Reformationshistorie i Spanien. 46 Sider i Omslag faaes for 10c. Kristus og de Studerende. Landsbønnelse og Kristentro, Studenterhyer — til Valg, Sand Opdragelse. 69 Sider i Omslag. Pris 15 Cents. Primærket modtages. Strid efter dem og de vil have nogle gode Smaa-bøger til Læstigheds - Læsning. DANISH PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBR. — Gør din Pligt i Dag; strid imod Fristelser, som du har i Dag. Fortold dig ikke usynligt Arbejde og Uengstelse ved at se ind i Fremtiden og grunde paa de Ting, som du ikke ser, og som, om du saa, du ikke vilde forstaa. — Sand Kærlighed er altid liberal.

Den spigter aldrig
Dr. Peter's
Kurir
Pastor B. Schaff, 412 Clinton Avenue, Newark, N. J.: „Kurir har gennem Herrens Velsignelse hidført vidunderlige Resultater.“
En Tante, som er bleven udbrødt i Uorden paa Tusinder af Gange af de Suge og Livende. Send efter en liden Pamflet indeholdende Anbefalinger for det gamle, veldrøvede Lægemiddel fra hvert Stat og Territorium i de forenede Stater. Skriv til
DR. PETER FAHRNEY,
112-114 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Unge Mænd
som have Lykt til at lære at handle sig selv, Kilde skrive efter et Exemplar af R. Rosenberg's berygtede Bog
„Ungdommens Raadgiver“
Bogen omhandler Kvindens Hemmeligheder, Hættelabel, mange Slags Sygdomme, hemmelige Synder, deres Følger, Forebyggelse og Helbredelse o. l. o. og er i høj Grad interessant. Sendes frit i forlygtet Omslag til enhver, som paa et Bofort eller i Brev indsender sin Adresse til det bekendte Lægefirma
N. ROSENBERG CO., 80 Dearborn St., D9, CHICAGO.